

Norge

FOTO: KEVIN WESTERBERG/DOT

viteten. Jeg følte at jeg var i ferd med å bli kvart av min egen historie. Det var svært frigjørende å bli ferdig med kontrakten og bygge mitt eget studio. Da fikk jeg igjen konsentrert meg om det kreative.

Det resulterte i det bemerkelsesverdige og fremmedartede «Blemish» (2003), lagd sammen med den britiske improvisasjonsgitaristen Derek Bailey og gitar-/laptop-eksperimentalisten Fennesz.

– Hva gjorde «Blemish» for karrieren din?

Sylvian humrer.

– Jeg tenker aldri på det jeg gjør som en karriere. Men responsen var underlig. Anmeldelsene var de beste jeg noen gang har fått. Mens publikummet mitt så ut til å dele seg på midten: Noen elsket plata, andre avviste den fullstendig. På konsertene der jeg framførte «Blemish» i sin helhet hadde jeg forventet bråk fra publikum – «spill noen sanger vi kan!» og sånt – men det skjedde ikke. Heldigvis har jeg et sjenerøst publikum som lar meg utforske de veiene jeg selv ønsker.

SIDESTEG Før «Blemish» kom hadde han skrevet sanger sammen med broren Steve Jansen, for første gang på mange år.

– Etter et par måneder føltes det mer presserende å få ut «Blemish», så prosjektet vårt ble satt på vent til jeg traff Burnt Friedmann. Med ham falt det naturlig å trekke låtstrukturer ut av materialet jeg hadde lagd sammen med Steve. Men jeg har ikke

tenkt å gå tilbake til å lage tradisjonelle låter igjen. Nine Horses-plata er ikke nødvendigvis en indikasjon på hvor veien går framover for meg. Dette er mer et sidesteg.

Navnet Nine Horses var valgt fordi det skulle betydning minst mulig, mens «Snow Borne Sorrow» er mer konkret, forteller Sylvian.

– Jeg har bodd mye på steder med lange, kalde vintre. Så både helt konkret og som metafor viser det til livet mitt de siste årene, sier han.

ALDRI MER LIVE De siste årene har han hatt mye med skandinaviske musikere å gjøre, men han har aldri optrådt på disse breddegrader, så nå er det vel på tide han kommer hit på turné?

– Hvis jeg bestemmer meg for å turnere igjen, vil jo det være en god idé, sier Sylvian.

– Men jeg har nådd et punkt hvor jeg trolig vil slutte å opptre live. Jeg har satt pris på å spille live de siste to tiårene, men konsertsituasjonen er ikke lenger noe som virker utfordrende eller inspirerende for meg. Jeg vil heller konsentrere meg om å lage musikk i studio, og samarbeidet med musikere som foregår der.

bernt.erik.pedersen@dagsavisen.no

■ En lengre versjon av dette intervjuet finnes på www.dagsavisen.no/nyetakter

Sylvians fire årtier

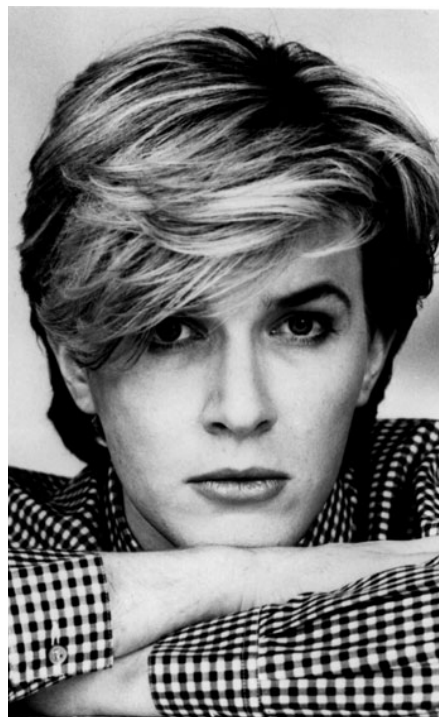
70-TALLET

Danner bandet **Japan** i 1974 sammen med broren Steve og skifter navn fra David Batt til David Sylvian. Bli oppdaget av den senere så beryktede manageren Simon Napier-Bell (Wham m.m.). Gir ut to lite vellykkede glam-rock-pregede album, men tittelkuttet på tredjeplata «**Quiet Life**» (1979) peker mot noe mer sofistikert og særpreget.

80-TALLET

Med platene «**Gentlemen Take Polaroids**» (1980) og «**Tin Drum**» (1981) utvikler Japan en egenartet asiatisksinspirert sound, og får en hit med den minimalistiske balladen «**Ghosts**». Oppløses i 1982 etter mye intern krangel. Sylvian begynner å samarbeide med eksperimentelle musikere som Riuichi Sakamoto, Robert Fripp (King Crimson) og Holger Czukay (Can). Gir ut sitt første soloalbum «**Brilliant Trees**» (1984), følger opp med doble «**Gone To Earth**» (1986) og «**Secrets Of The Beehive**» (1987), som alle har status som kultklassikere. Jobber også innen teater, foto-kunst og dans.

90-TALLET

Japan gjenforenes under navnet **Rain Tree Crow**, lager et halvbra album og oppløses igjen. Sylvian flytter til USA og gifter seg med Prince-protesejeren Ingrid Chavez. Lager en del instrumental ambient-musikk, gjenopptar samarbeidet med Robert Fripp på duoalbumene «**The First Day**» (1993) og «**Redemption**» (1994), som ikke hører til hans sterkeste. Gir ut sitt første soloalbum siden 1987, «**Dead Bees On A Cake**» (1999), men heller ikke dette kommer opp mot Sylvian på sitt beste. 90-tallet var i det hele tatt ikke helt Sylvians tiår.

00-TALLET

Oppsummerer karrieren med den doble CD-en «**Everything And Nothing**» (2000), med bl.a. nye versjoner av gamle Japan-låter. Gjør et sterkt kunstnerisk, om ikke kommersielt, comeback med «**Blemish**» (2003), utgitt på hans egen label. Gir ut remiksplate med bl.a. norske Jan Bang og Erik Honoré. Lager sine første protestsanger med singlene «**World Citizen**» og «**Zero Landmine**». Under gruppenavnet **Nine Horses** gir han nå ut albumet «**Snow Borne Sorrow**», sammen med bl.a. broren Steve Jansen.

